

Sygn. akt III CSK 178/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa P. B.
przeciwko E. S.A. w S. (poprzednio M. S.A. w S.)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1313/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014 r. – w sprawie o zapłatę – Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 30 maja 2014 r., zmniejszając zasądzone przez ten Sąd kwoty.

Powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które mogą stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania; wyłącznie na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, ale jednocześnie oparł ją na zarzucie błędnej oceny dowodów, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne, świadczy więc tym o bezzasadności skargi, a nie jej zasadności.

Również zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego są w istocie oparte na krytyce ustaleń, co także jest niedopuszczalne, gdyż podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.). Należy przy tym podnieść, że ocena i ustalenie wysokości odszkodowania oraz zadośćuczynienia – odnoszona do konkretnych okoliczności sprawy – należy w zasadzie do sądów *meriti* i do sfery oceny sędziowskiej. Kontrolna kasacyjna w takich sprawach nie jest wyłączona, jednakże możliwa jest jedynie w szczególnym przypadku, który w niniejszej sprawie nie występuje.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera także argumentów przekonujących do tego, że potrzebna jest wykładnia art. 445 § 1 k.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).